

"Ἄξιόν ἐστιν" Γεωργίου Τσατσαρώνη¹ Ἦχος ζ̣ Πα̣ ἀπλό-σύντομο

Πα Ἀ ξι ο ν ε σ τ ι ν ὡ ς α λ η θ ῶ ς μα κα α ρ ι ι ζ ε ι ε ι ν
Νη **Πα** σε ε τ η η ν Θε ε ο το ο ο ο κ ο ν τ η ν α ε ι μα
Κε **Δι** κα ρ ι ι σ τ ο ν και αι αι πα να μ ω ω μ η η το ο ν και
Πα μ η η τε ε ρ α α τ ο υ ο υ Θε ο υ ο υ ο υ η η μ ω ω ν
Νη **Πα** τ η ν τ ι μ ι ω τε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ ο υ β ι ι ι μ και αι ε ε ν
Δι **Κε** δο ο ξ ο ο τε ε ε ρ α α ν α συ γ κ ρ ι ι ι
Δι **Κε** τ ω ω ω ς τ ω ω ω ν Σε ε ρ α α φ ε ι μ τ η ν α δι α
Δι **Πα** φ θ ο ο ο ρ ω ω ω ς Θε ο ν Λ ο ο ο ο γ ο ο ν τε
Κε **Δι** κ ο υ ο υ ο υ ο υ σ α ν τ η ν ο ο ν τ ω ς Θε ο το ο ο ο
Πα κ ο ο ν Σε ε ε ε με γ α α λ υ υ υ ν ο ο ο ο
Νη **Πα** με ε ε ε ν

¹Γεωργίου Τσατσαρώνη, «Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία», Αθήνα 1986, σελ. 203-204.